

Polarnatten

Vintersorg

Solen strövar under horisontens gräns
Middagsmörker ger liv åt myter och illusioner
Nu, vintertiden skänker oss sin väldiga influens
När stjärnbilder speglar sig med snöns reflektioner

En tid har kommit för att ge oss ro
Den släpper lös den fjällstorm som vilat hos brisen
Måndränkt ligger järvens täckta bo
Den smög i hunger över den blanka isen

Sinnets alkemi
Stärks av mörkertidens magi
Över frusna vatten
Står polarnatten, polarnatten
Ett vagt himlaljusbestånd
Projicerat mot fjällets fond
Nu så glimrar skatten
Polarnatten, polarnatten

Himlavalvet draperas av solens broder
Tills polardag väcks ur nattens barm
En trofast kumpan då håller i ljusets roder
Med jordaxelns lutning som hävarm

Tills vi åter förförs av skumrask dager
Vid polarviddernas ensliga barriär
Föreställningsskuggan kryssar över färglöst lager
Värvad av tidens gondoljär

Som vilar över människoboning
Ger rum åt ytterligheters storslagna försoning